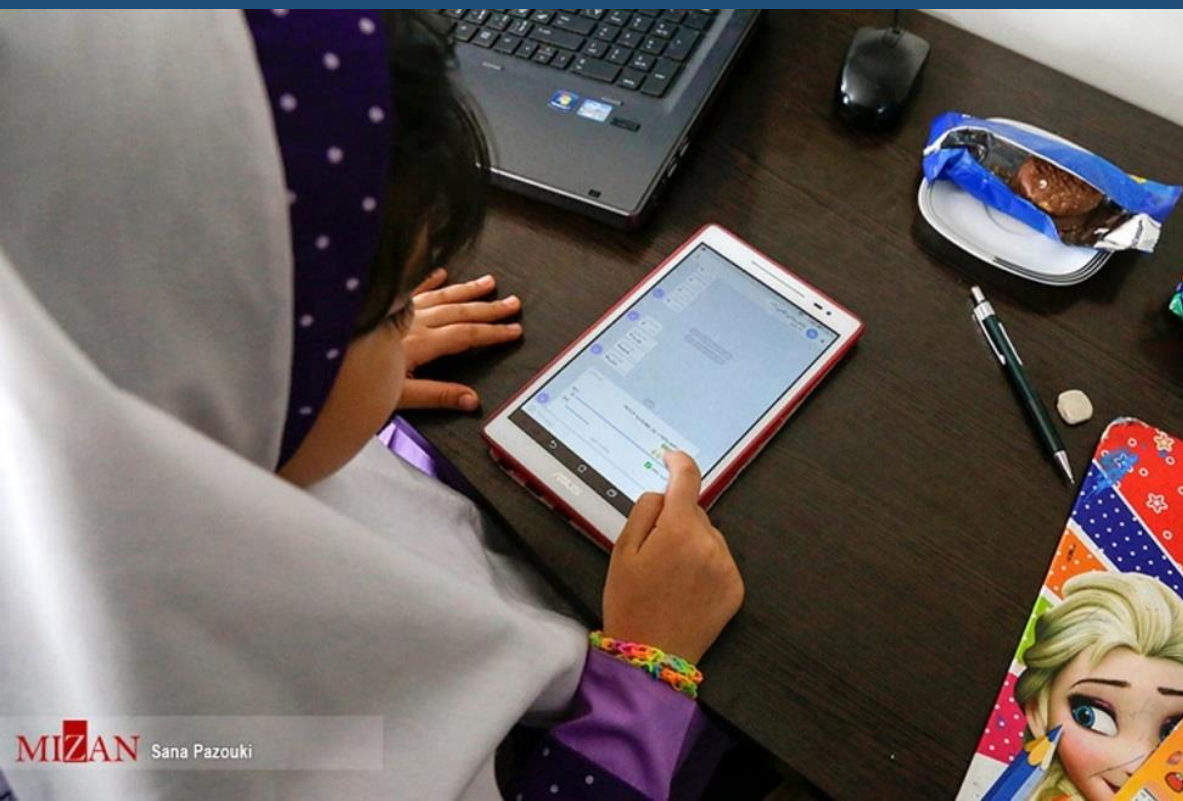


بسم الله الرحمن الرحيم

راهکارها و پیشنهادهایی جهت اصلاح و بهبود کیفیت آموزش مجازی برای معلمان عزیز



دکتر حمید سپهر
عضو هیات علمی دانشگاه یزد



(۱) پیشگیری از آسیب به سلامت جسمی کودکان و نوجوانان.

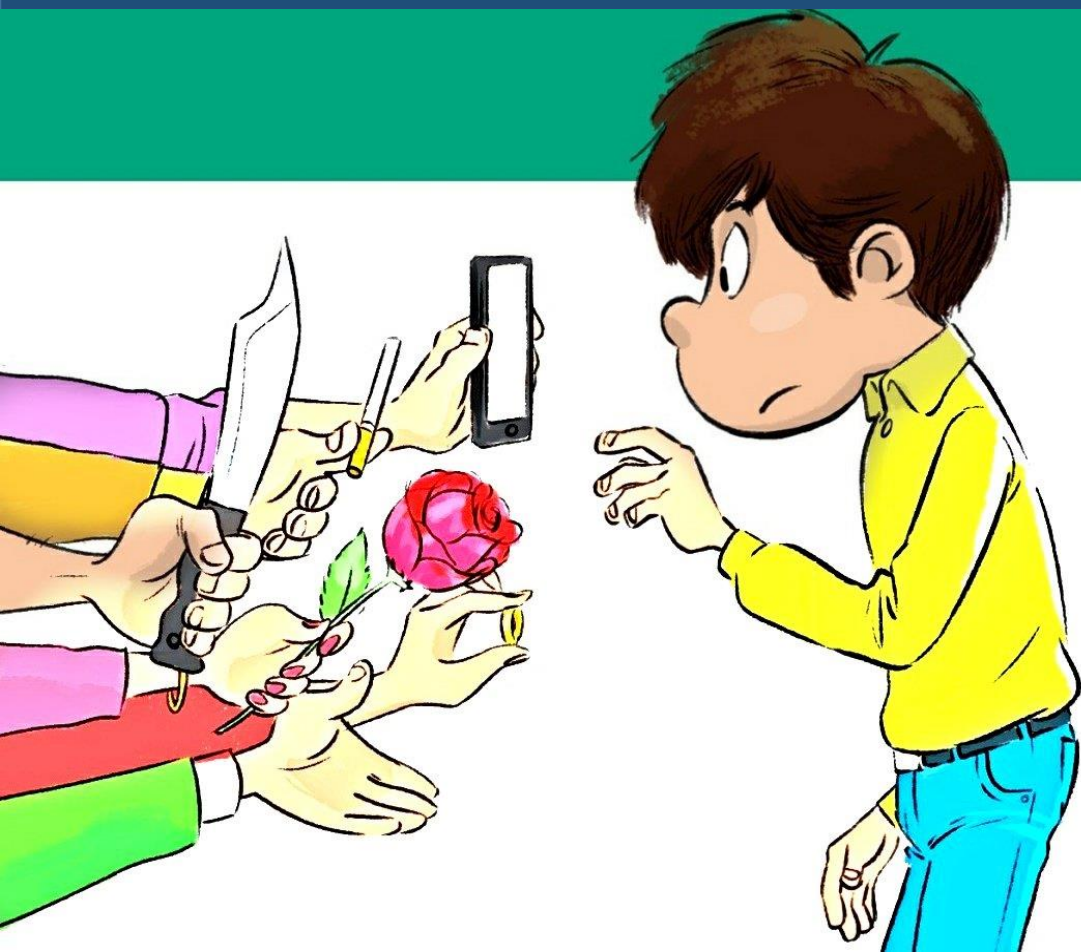
برای این هدف باید اولاً باید فاصله فیزیکی کودک و نوجوان با موبایل و تبلت بخصوص در تماسها طولانی و کلاسهای مجازی حفظ شود. آموزگار موظف به آگاه کردن والدین و ارائه آموزش مناسب به آنهاست.

ثانیاً بی تحرکی کودکان و نوجوانان باید به حداقل برسد. در این رابطه هم آموزگار باید کلاسها را به گونه ای اجرا کند که این امر محقق گردد (قطع کلاسها در فاصله های کوتاه، درخواست و آموزش تمرین ورزشی و یا بازی تحرکی و درخواست همکاری والدین در این زمینه).



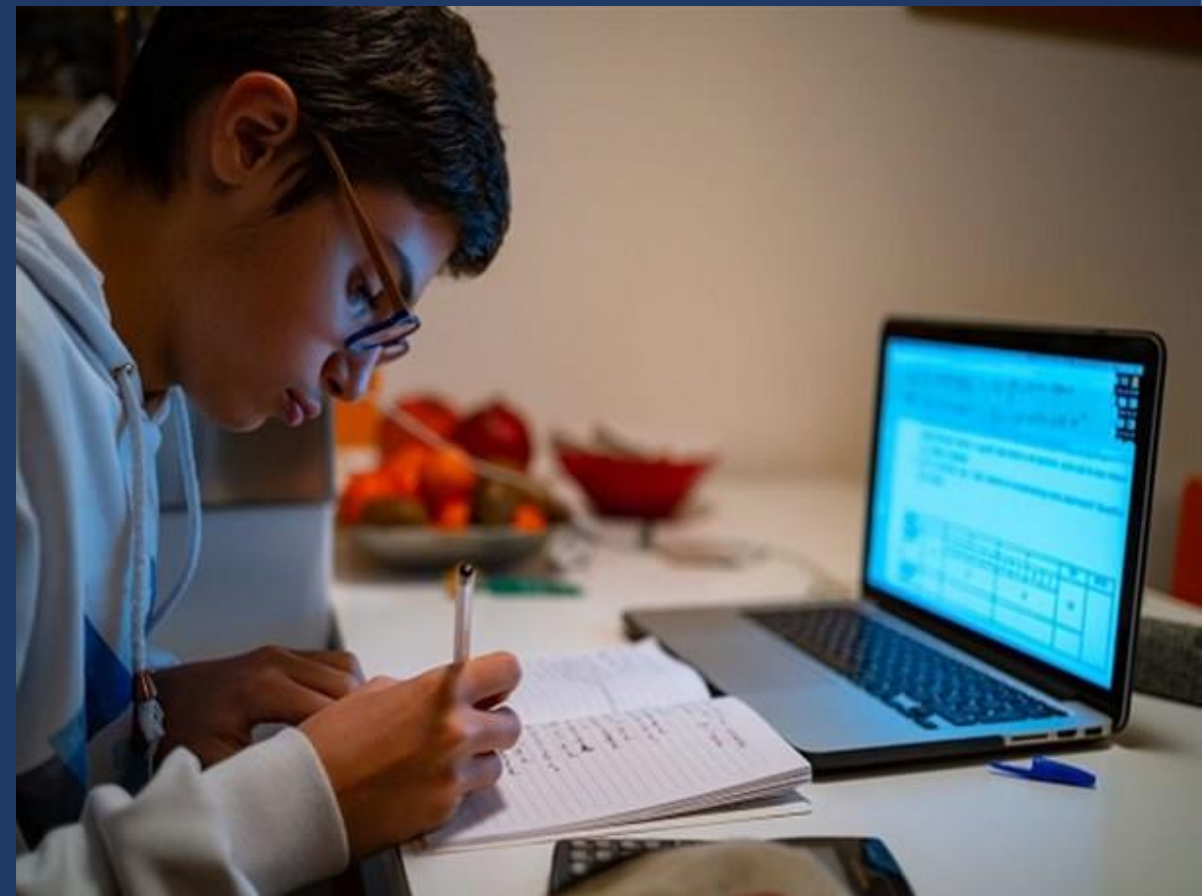
(۲) پیشگیری از آسیب روانی، اخلاقی و اعتقادی به دانش آموزان.

در این راستا آموزگار و مدرسه وظیفه آگاهی بخشی به خانواده در خصوص خطرات استفاده از اینترنت را بر عهده دارند. آموزگاران و مدرسه موظف هستند روشهای صیانت از کودکان و نوجوانان در استفاده از اینترنت را به خانواده ها آموزش دهند. مدرسه و آموزگاران وظیفه دارند استفاده درست دانش آموزان از فضای مجازی را از خانواده ها مطالبه کنند.



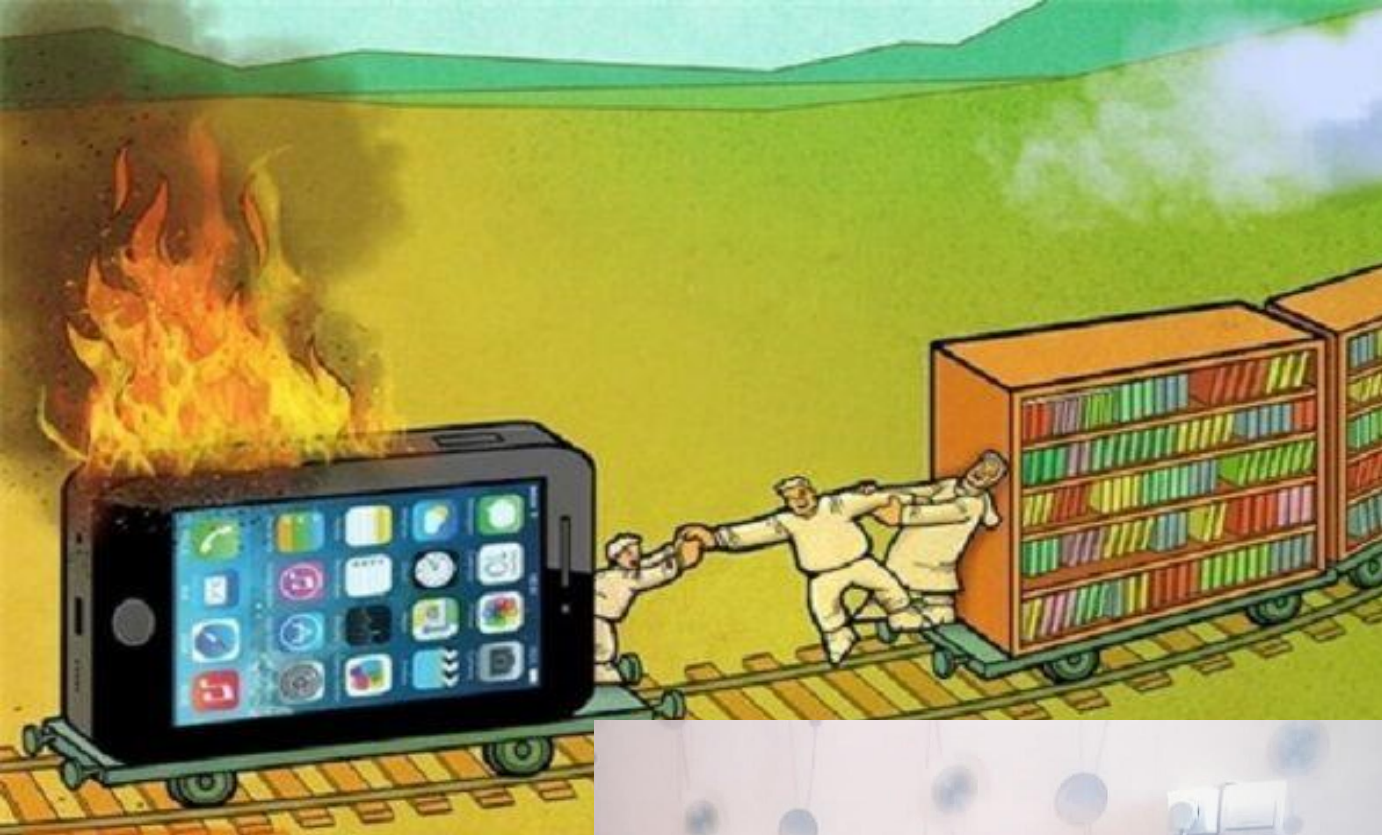
۳) پیشگیری از آسیب به رشد و انگیزه تحصیلی دانش آموزان.

این مهم از طریق توجه و استفاده آموزگار از روشهای آموزشی مناسب صورت میپذیرد. حفظ و افزایش انگیزه تحصیلی در دانش آموزان از حجم اطلاعات کسب شده مهمتر است. توجه به کاهش اضطراب در دانش آموز و والدین در این رابطه اهمیت خاصی دارد. برقراری رابطه گرم و صمیمی میان آموزگار و دانش آموز و میان والد و دانش آموز کلید هرگونه موفقیت در این زمینه است. اجتناب از روشهای آموزشی که تنش و اضطراب را ایجاد یا تقویت مینماید از وظایف آموزگاران است. اجتناب از روشهایی که منجر به تضعیف و یا تخریب رابطه صمیمی میان دانش آموز و آموزگار و یا دانش آموز و والدین شود ضروری است.



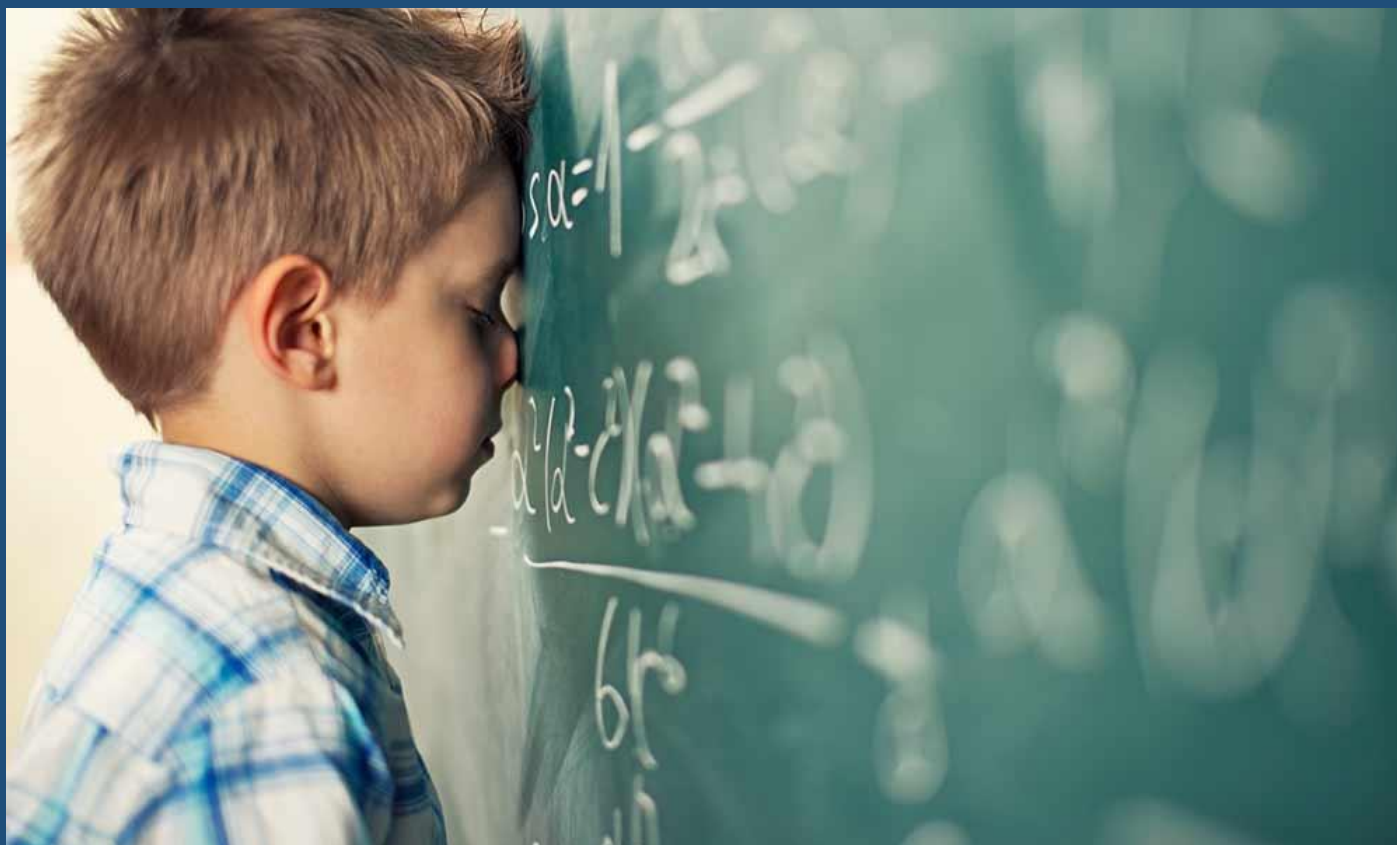


- (۴) روشهای آموزشی انتخاب شوند که به تربیت، رشد و یادگیری دانش آموزان کمک کنند، صرفاً منتقل کننده اطلاعات نباشند، به فعال بودن دانش آموزان و مشارکت آنها در تصمیم گیری های مربوط به یادگیری اشان کمک کنند، تفکر و کار تحقیقی را ترغیب کنند، مطالعه آزاد، قصه خوانی برای کودکان و گفتگو میان کودکان با آموزگار و والدین را ترغیب نمایند.



شاهده میشود که تکالیف "خواندن" بسیار مورد غفلت قرار گرفته اند و یا به خواندن کتاب درسی محدود شده اند. خواندن خوب، معنی دار و با انگیزه کتاب درسی و دیگر کتب مورد علاقه دانش آموزان محور و مبنای یادگیری مدرسه ای، کتابخوان شدن دانش آموزان و موفقیت‌های بعدی آنها است. شرایط آموزش مجازی فرصتی طلایی برای ترغیب دانش آموزان به مطالعه را پیش روی ما قرار داده است.





مشاهده میشود تکالیف نوشتاری بخش عمده فعالیت‌های یادگیری را تشکیل میدهند و این تکالیف غالباً کم معنی و تکراری هستند. تمرکز در نوشتن هم به "درست نویسی" از نظر املائی محدود شده و املاء جایگاه ویژه‌ای در یادگیری نوشتن اشغال نموده است. کاهش تکالیف نوشتاری بی معنی و تکراری و خسته کننده برای دانش آموزان، افزایش تکالیف نوشتاری هدف مند و معنی دار (قصه، نامه گزارش و خاطره نویسی،) و حذف یا تغییر در نحوه اجرای املاء پیشنهاد میشود. املاء به عنوان فعالیتی بی معنی و اضطراب آور شناخته شده و در بسیاری از کشورها ممنوع اعلام شده است. املاء میتواند از سطح توانایی خواندن کودک (متن، سرعت، دقت) شروع شود و اصلاح متن (با استفاده از کتاب درسی) به خود کودک واگذار گردد. ارزیابی از نوشتن کودک بیشتر بر توانایی انتقال فکر از طریق نوشتن و ساختار و کیفیت متن تمرکز داشته باشد تا بر "درست نویسی املائی".



- ترغیب فعالیت‌های گروهی، تلاش‌های تحقیقاتی و پروژه محور، کمک به رشد خلاقیت دانش آموزان میتواند افزایش یابد.



توجه به سطح رشد و یادگیری تک تک دانش آموزان، آموزش خانواده در رفتار درست با آنان و کمک به یادگیری آنها از وظایف آموزگاران در دوران اجرای آموزشهای مجازی است.



و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين
و صلي الله علي اطيب المرسلين
محمد و آله الطاهرين

